

Paul Acker

LJUBEZEN IN DOLŽNOST

Kako bi bila rada izstopila, se pomešala mednje ter jim priskočila na pomoč!... Toda, kaj bi bila mogla storiti? Nič nisem znala tedaj. In kako bi me bili sprejeli, mene, ki sem imela zdravje, sveža, rdeča lica in živahnost, bila oblečena v toplo obleko, kožuho in nosila dragulje... Končno se je vrnil zdravnik; ker je imel še opravka, mi je dal na razpolago svoj avto, da se popeljem po svojih poslih. Nisem mu mogla prikriti, kar sem bila pravkar občutila. Utrujeno je skomizgnil z rameni in rekel: 'Ah, da, toliko bede je v Parizu in vendar tako malo prave požrtvovalnosti, koristne požrtvovalnosti!' Odpeljala sem se, razmišljala o vsem, kar mi je povedal zdravnik in kar sem bila videla. Odslej pa mi je bilo nezno vse, kar bi mi moglo pripraviti udobno življenje brez mojega lastnega dela."

Ko je sedela Fani nasproti očetu in materi v tem velikem in belem salonu, kjer je vse — oprava, slike, umetnine — pričalo o izbranem okusu in blagostanju, ki je mejilo na bogastvo, je govorila nekam hlastno, a vendar z zelo mehko donečim glasom in le lahna bledost na njenem licu je pričala o notranji razburjenosti, katero je skušala krotiti. Gospa Riverain jo je poslušala vsa osupla, da je mogla roditi hčer, ki se tako čudno razlikuje od nje: gospod Riverain jo je motril. Marsikaj, čemur se je prej čudil, se mu je sedaj razjasnilo. Razumel je tudi, zakaj se je Fani pred štirimi leti nenadoma odpovedala zabavam svojih mladih let in svojih ljudi, se vpisala v Rdeči križ in druga dobrodelna društva, obiskovala tečaje, da se izobrazi za bolničarko in si končno pridobi ono socialno vzgojo, ki je takrat prehajala v modo pri vseh meščanskih deklicah. Brezdomno je bila to le njena muha, ki pa je od nje bilo pričakovati koristi. Ker je bil prepričan, da ji bo to, čemur se bo na ta način priučila, pozneje koristilo v gospodinjstvu, je ni hotel ovirati z brezplodnimi očitki. Toda v tem trenutku se je zelo prestrašil in že je čutil na dnu duše, kar se ona namerava priznati. Vendar pa jo je izpodbujal, naj nadaljuje.

"Končaj in ne boj se, dragi otrok! Mislim, da si ne meniš izbrati za vse svoje življenje bolničarskega poklica."

"Gotovo ne; nekaj drugega hočem."

"In kaj neki?" je vzkliknila prestrašena mati.

"Mislila sem, da bi se morebiti dali vsi ti nesrečni ljudje, ki jim beda vzbujajo sovraštvo in zlo, poboljšati."

Gospod Riverain je zmajal z glavo, ne da bi ga bila hčerka opazila.

"V teh oddaljenih okrajih sploh ni pravega družinskega življenja. Mož preživi dan v delavnici ali skladišču in tudi žena je kje zaposlena: otroci so prepuščeni nadzorstvu kake malomarne sosede, največkrat pa ulici z vsemi njenimi nevarnostmi... Ko se zvečer vrnete mož in žena, ju utrjenost hitro uspa, da se ne brigata dosti za otroke: tako to elabo oskrbovano stanovanje ne nudi ničesar, kar bi mamilo; ni drugega kot zavetje, kamor se človek zateče, da prespi noč. Otroci rasto tjavendan, pri čemer vsi njihovi slabi nagoni bujno uspevajo... Mnogo sem razmišljala o vsem tem, mnogo sem studirala: treba bi bilo izboljšati položaj delav-

ke družine s tem, da se njenim članom že v otroški dobi vcepi duh samolastnega mišljenja, previdnosti in vzajemnosti ter čut dolžnosti in poštenosti; obenem bi bilo treba pospeševati zблиžanje družabnih razredov. Toda, če bi človek hotel uspeti..."

Znova je umolknila — morebiti prestrašena — nato pa je možato končala:

"Če bi hotela uspeti, bi morala živeti sredi tega ljudstva, in sicer tako, kakor ono živi."

"Blazni!" je vzkliknila gospa Riverain in se ji približala z velikimi koraki ter ogorčeno dejala: "Razumem, razumem! Ti hočeš živeti, kakor praviš, sredi teh ljudi, ti moja hčerka, rojena Riverain! Nikdar, nikdar ne dovolim tega!"

In pozvala je svojega moža na odgovor:

"Odkod ima neki vse to, kar pripoveduje? Vzajamo otroke, obdajamo jih z največjo ljubeznijo, belimo si glave, kako bi jim uredili srečno življenje... in glej, s čim nas presenečajo!... Tak reci ji vendar kako besedo! Njen oče si, prepovej ji!"

Z eno samo kretnjo je pomiril gospod Riverain svojo ženo.

"Ali je tvoja mati prav ugenila?" jo je vprašal potrpežljivo.

"Da!"

Pritegnil jo je k sebi.

"Ali se nisi nikdar povprašala, draga hčerka, ali bi kot žena ne mogla pomagati revežem? Mnoge gospe iz visoke družbe, ki obenem izpolnjujejo svoje stanovske obveznosti, dobijo vendar dovolj prilike, da poučujejo delavsko deco in moralno ter gmočno podpirajo delavske družine. Imenoval bi ti lahko gospo Leval, ženo mojega tovariša v državnem svetu. Če te mož ljubi, če je izobražen, če je dober, se ne bo upiral, da zapustiš vsak dan za dve ali tri ure do-

mače ognjišče."

Pustila je roki v očetovih.

"Zahvalnjem se vam, da se ne razburjate, oče! A treba se je odločiti. Žena je last moža in svojih otrok. Kar bi poskušala storiti izven družine, bi bila le malenkost, podobna miloščini. Bojim se celo, da za mnoge to ni drugega kot nekakšno razvedrilo. Da pa izvršim to, kar nameravam, je treba popolne neodvisnosti."

"In ti jo poslušaj, kot bi resno govorila," je jadikovala gospa Riverain.

Gospod Riverain se ni zmenil za ženinne besede.

"Torej si se res odločila?" je vprašal hčerko.

"Res!"

"In če bi tijaz branil?"

NJEGOVA DOBA JE MINILA — Hajle Selasije je 43 let vladal Abesinijo kot njen cesar. Vojski so ga nedavno odstavili in ga imajo zaprtega. Na prestol so povabili njegovega sina iz Svice, ki pa ponudbe še ni sprejel.

"Bom pač čakala."

"Torej se ne boš možila?"

"Ne!"

"Ali že veš, kje se boš nase-lila?"

"Da... Dva meseca sem iskala."

"Toda za vse to boš potrebovala mnogo denarja?"

"Imam nekaj prihrankov in malenkostno vsoto, ki sem jo podedovala po svoji babici. Za ostalo pa poskrbi Bog."

Gospa Riverain je plakala. Fani pa se ji je približala in rekla:

"Prosim vas, ljuba mama, od-pustite mi muke, ki jih vam prizadevam."

"No, dobro, Fani," je dejal gospod Riverain, "storiš lahko, kar hočeš."

"Kako?" je vzkliknila gospa Riverain. "Ti privoljuješ? Jaz pa nočem, nočem!"

Dekle se ni genilo.

"Pojdi, otrok moj," je rekel gospod Riverain, "umekni se v svojo sobo ter še premišluj!"

Fani je odšla, gospod Riverain pa je položil roko na ramo svoje ihteče žene, rekoč:

"Ali mar ne vidiš, draga mo-dečara in bo imela le še to že-ljo, da se čimprej omoži."

III.

Neko vetrovno in deževno de-cembrsko jutro je zapustila Fani drevoredno cesto Viktorja Hu-goja. Gospa Riverain se je to-pila v solzah, hčerko sama po-sadila v avto, obsipajoč jo s pri-

poročili, prošnjami in očitki, nato pa je naglo odšla v svojo sobo, da se tam razjoče povsem samcata. Gospod Riverain, ki si je prizadeval, da ne bi kazal nikakršne razburjenosti, je poljubil hčerko kot vsak dan, potem pa jo je vprašal: "Kdaj odpotuješ?" Odgovorila je: "Ob enajstih, očka." Zelel ji je mnogo poguma, nato pa se je podal v svoj kabinet.

V vihri, ki je bičala šipe, je drevil avto po mastnem tlaku. Črn kovčeg, v katerem je bilo vse, kar je deklica vzela s seboj, je stal poleg šoferjevega sedeža. Ona pa se je pogreznila v kot, sklenila roke ter premišljevala. V njenem srcu ni bilo niti ne-

mira niti strahu niti žalosti. Ze-lo jasno se je zavedala svoje mo-ge in moč je bila v njej. Ze-let je razmišljala, se pripravljala in želela dospeti do te poti.

(Dalje prihodnjič)

DARUJTE ZA TISKOVI SKLAD AMERIŠKE DOMOVINE! PODPIRAJTE NASO SLOVENSKO USTANOV!

Oglašujte v naših malih oglaših

- CE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- CE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- CE POTREBUJETE delovno moč,
- CE ISČETE zaposlitev,
- CE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

VELIKA SKLEDA — Mike Aprile iz Tampe v Floridi je prvak v uživanju špagetov. Svoj naslov je zadnjič ohranil, ko je na mestu pogoltal skoraj 7 funtov špagetov. Nič čudnega ni, če tehtal 387 funtov.

PURANSKE DIRKE

V Davies okraju v državi Indiani prirejajo tekme puranov, ki jih pridejo gledat tisoči in tisoči ljudi. Lastnik zmagovitega purana dobi nagrado \$15. Na le-

vi vidimo "Miss Martin okraja", ki je vzbudila zanimanje zaradi svojih okraskov, ki pa se pri dirki ni posebno obnesla. Ostale tri slike predstavljajo prizore s te tekme.

